

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, hr. Uffe Ellemann-Jensens tale burde give anledning til, at udenrigsministeren eller statsministeren gik herop og tog meget klar afstand fra det, hr. Uffe Ellemann-Jensen sagde om Vestunionen og EU's sikkerheds- og udenrigspolitik. Vi har jo oplevet i de senere dage, hvordan regeringen har sendt et papir til Unionen, hvor man peger på, at det har været et problem, at der ikke er flertalsafstemninger om sikkerhedspolitikken. Dermed inviterer man faktisk – og det er jo Venstres politik – til at indføre flertalsafstemninger om national udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Det var det første skridt. Så kommer ministrene i dag med nogle særdeles tågede meldinger om Vestunionen – meldinger, som hr. Uffe Ellemann-Jensen så tager op nu og bruger som anledning til at få trukket – jeg havde nær sagt den sidste torsk op – men i hvert fald at få halet Vestunionen i land som dansk politik. Det er det, hr. Uffe Ellemann-Jensen vil.

Det, vi skal være opmærksom på, er, at han er meget tæt på at nå sit mål. Det er det signal, der ligger i den dagsorden, som regeringspartierne har lavet sammen med Venstre og De Konservative, medmindre vi nu kan få et helt klart dementi fra regeringen om, at det ikke er tilfældet. For alt, hvad vi har set i de forløbne dage, tyder på, at det er Venstre, der skal skrive teksten i det kommende nationale kompromis. Det er regeringen, der skal ned og forhandle det, men det er åbenbart Venstre, der fører pennen.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg vil gerne sige til Venstres ordfører, hr. Uffe Ellemann-Jensen, at jeg håber, det var mangel på taletid, der gjorde, at hr. Uffe Ellemann-Jensen overhovedet ikke omtalte hverken spørgsmålet om beskæftigelse i Europa, spørgsmålet om miljøet eller nogen af de andre store problemer, men udelukkende koncentrerede sig om sikkerhedspolitikken. Jeg anerkender sikkerhedspolitikens betydning, men jeg synes trods alt, det var tankevækkende, at der ikke blev ofret så meget som blot nogle få sekunder på de andre emner.

Jeg håber da ikke, at hr. Uffe Ellemann-Jensen er uenig med mig i, at der er store problemer på f.eks. miljøområdet og på pesticidområdet, ligesom der er det problem, at det hænger dårligt sammen med, hvad EU beslutter på landbrugs-

området og transportområdet på den ene side og miljøområdet på den anden side. Man kan ikke komme igennem med en CO₂-afgift, og der er problemer med en række andre giftstoffer. Jeg håber som sagt, at det var mangel på taletid, der gjorde, at hr. Uffe Ellemann-Jensen overhovedet ikke nævnte disse problemer.

Så skal jeg om Vestunionen blot sige, at det klogeste, der er sagt om den sag efter min mening, er sagt af den danske forsker Ole Wæver – og nu citerer jeg efter hukommelsen og undskylder over for hr. Ole Wæver, hvis jeg skulle citere fejl – idet han har sagt, at de, der så brændende ønsker, at vi skulle i Vestunionen her og nu, og de, der mener, at det ville være den største ulykke, der kunne overgå landet, har begge to taget fejl på samme punkt: De har totalt overvurderet Vestunionens betydning.

Til hr. Keld Albrechtsen blot denne bemærkning. Jeg står her med det papir, som regeringen har sendt til EU om erfaringerne med den hidtidige traktat, og jeg leder forgæves efter, hvor der i dette papir står, at nu mener regeringen, man skal overgå til flertalsafgørelser på det udenrigspolitiske felt. Jeg vil gerne have det at vide, for det står ikke i min version af papiret, men det er selvfølgelig muligt, at vi har to forskellige versioner.

(Kort bemærkning).

Uffe Ellemann-Jensen (V):

Jeg må sige til hr. Fich, at det var ganske bevidst, at jeg koncentrerede mit indlæg om de helt overordnede sikkerhedspolitiske spørgsmål, for selvfølgelig er vi da enige i, at vi ønsker et Europa med bedre beskæftigelse, bedre miljø osv. Men alle de ønsker kan vi ikke få opfyldt, hvis vi ikke sikrer, at der ud af den meget usikre og meget truende situation, Europa befinder sig i nu, kommer en mere stabil europæisk orden.

Derfor er vi nødt til at bruge vores kræfter på det og sikre, at det bliver hovedformålet ved den kommende regeringskonference. Vi danskere går galt i byen, hvis vi stiller til regeringskonferencen med en hel masse danske ideer om forbedringer af miljøgarantier og alt muligt andet, som – bevares – er vigtige i sig selv, men som overhovedet ikke har noget at gøre med det overordnede spørgsmål, som skal sikre, at vi kan forfølge den type mål. Vi skal passe på ikke at gentage mange års danske vanskeligheder med at kende forskel på mål og midler i Europapolitikken.